

Nhóc đâu nhóc óc tróc bao nhiêu hiệp trùng đới mọt đi n ra gì a thì h chúng ta đang sống.

Vua bước vào nhà, Vinh đã thấy vua đang ngồi ở phòng khách :

- Hôm nay công không đi làm sao ?
- Em nghỉ vacation. Em đã nói với anh hôm sáng nay rồi, anh quên rồi sao ?
- Ờ nhá ! Anh quên mọt.

Vinh đang loay hoay cởi giày thì Nhà Hà gọi :

- Anh Vinh nè, ở đây với em. Anh xem này, đẹp và rẻ không ?
- Gì thế ?
- Em mua máy ảnh. Họ bán on sale, rẻ lắm nè anh !

Vinh đến căn nhà vua :

- Em lười mua máy ảnh, nhà có đèn ba bóng máy ảnh ít khi dùng đèn, em còn mang thêm gì làm gì ?

Nhà Hà không để ý câu nói của chàng, cảm mến máy ảnh lên xem, nâng niu ra chiếu uể c ý :

- Hiếu canon tốt lắm phải không anh ? Nguyên giá 250 đô la, on sale còn 50. Em mua hai máy ảnh này gửi về Việt Nam cho hai đứa cháu nội mình. Anh không nên thối thuồng chúng nó về thì xin mời đứa mua máy ảnh hay sao ? Anh xem đây, đẹp không ? Nhà nhà n, gửi n găng, đẹp thối ng mà lười r n a.

Vinh với cảm mến máy ảnh lên xem rồi là hoàng :

- Không để c. Made in China. Hàng trung cấp. Phải tẩy chay. Phải tẩy chay. Không mua s m. Không s d ng. Về t vào thùng rác đi em. H g p Made in China, Made in PRC (People Republic of China) Made in Vietnam là về t ngay đi, ném đi cho để c về c.

- H ? Anh nói cái gì ? Tại sao về t thùng rác ? Thấy rồi em mua cho hai đứa cháu. Một trăm đô ng mua để c hai máy ảnh không hơn bóng ra năm sáu trăm mét lúc hay sao ? Hàng lười t n a mà anh.

Vinh tẩy không hài lòng, gửi n gi ng :

- H m !! Có rồi cũng không mua. Có cho cũng không s d ng. Tẩy chay ! Tẩy chay cho để c về c em i ! Chúng ta không làm để c về c n thì làm nh ng về c nh . Em biết không, mời ng i trên thế giới đang tẩy chay tẩy c hàng hóa trung cấp, hàng hóa về t c ng em à. Ngay cả truyền thông M cũng đang nh p cu c, hô hào dân M tẩy chay không dùng hàng hóa bóng tàu c ng nh p vào M . Mời thối thuồng anh đã nói với em, sao chúng quên th ?

Nhà Hà tẩy th c m c :

- Sao lại tầy chay hỡi anh ?

Vinh nói :

- Sao em còn hỏi tôi như thế ? Báo chí, truyền thanh, truyền hình, internet ...em không theo dõi. Hôm tôi đi làm về, em chỉ biết mê mọt phim tập đầu còn để ý chuyện nào chuyện kia, lại còn hỏi anh.

Nhà Hà xem mặt nói lấy :

- Đừng cười ! Không hỏi anh thì em đi hỏi ...người khác cho mà xem, chứ u hôn ? Ghét anh ghê vậy đó !

Vinh cười hề hề dẫu gì :

- Thôi mà...cười !! Anh đùa chút cho vui chứ chuyện gì anh lại không nói cho em nghe đó sao ? Đây nhé, ta phải tầy chay tất cả hàng hóa của lũ trung gian, kẻ thù truyền kiếp của dân Việt luôn nuôi mạng bá chủ toàn cầu, thì xã hội nay luôn dòm ngó thôn tính Việt Nam cho bằng được. Chúng đang tận tận bóc lột xâm chiếm bóc lột mình được số tiền tay dâng hiến của lũ việt gian trung gian bán nước để chúng được ách hô hào nhân thế, thì năm đói em. Anh nhớ cái em nhé, ta nhất định không mua bán bất cứ hàng hóa của bọn bành trướng Bắc kinh và của lũ việt gian bán nước xuất ra khỏi lãnh thổ của chúng.

Nhà Hà vỗ vỗ lưng :

- Hàng của họ tràn ngập trên thị trường các nơi trên thế giới, đâu cũng có, anh biết chứ ? Nơi nào cũng có, mình có chăng, có tầy chay cũng chẳng thấm vào đâu anh.

- Ván bißt là nhá váy, nháng mßt ngßi táy chay, và háng triáu triáu ngßi táy chay thì chúng sßp ngay. Đây là mßt trong nháng phßng thßc đấu tranh ôn hòa đß phßn đßi bßn bá quyßn trung cßng xâm lßng chißm lßnh thß VN có sß tißp tay dßng hißn cßa đßng cßp bán nßc vißt cßng. Anh nhßc lßi, mình không góp sßc vào đßc nháng vißc lßn, thì hãy góp sßc vào nháng vißc nhỏ nhß nhß thß này em .

Nhß Hà nói :

- Em nghĩ có táy chay cũng chßng thßm vào đâu, còn thißt cho ngßi dân.

- Em đßng suy nghĩ nông cßn nhß thß. Nói rõ hßn, hàng cßa vißt cßng xußt ra nßc ngoài sß mang vß cho chúng vô sß đô la đß nuôi cái đßng cßp cßa chúng tßn tßi, đß chúng có cß hßi vß vét đßy túi tham, sßng phße phßn, đß đßu cßi cßngßi dân, tàn sát dân lành, bóc lßt ngßi dân đßn tßn cùng xßng táy, tàn phá tài nguyên qußc gia, cßt đßt, cßt bißn, hßi đßo, khu vßc bißn Đông cho tàu tßc, rßc kß thù khai thác beauxite tàn phá môi trßng sinh thái đßt đai cao nguyên, tiêu dißt đßi sßng an lành muôn thuß cßa các sßc dân thißu sß, cho thuê rßng đßu ngußn đß hßt đô la, nghßnh đón cung thßnh dân tàu tß do vào VN sinh sßng trên khßp cß lãnh thß VN, lßy vß lßy chßng, sinh sßn nháng thß hß chßt lai căng, mßt gßc, bißn VN thành mßt qußn cßa Bßc kinh. chßngßi dân chßng đßc gì đâu em. Còn hàng hóa cßa tàu cßng tß qußn áo, vßi vßc, máy móc, đißn tß, thußc men, thßc phßm, trái cây, rau quß...cho dù bßt cß loßi nào cũng đßu tßm hóa chßt đßc hßi, các loßi chßt đßc gißt ngßi tß sau khi sß đßng nó. Hàng nhßi, hàng dßm, hàng giß, hàng ß cßa chúng ào ßt đß vào VN và Hoa Kß nhß thác lũ, giá cß rß mßt, xin mßi ngßi đßng có ham. Đßng vào thì sßc khße không tß thì cũng bßi xßi, toi mßng mà thôi.

Vinh ngßng nói hßi vß :

- Em còn giß receipt hai máy ßnh không ? Em nên đem máy trß lßi cho hißu buôn. Còn vißc làm quà cho hai đßa cháu nßi anh sß lo cho em. Anh đßng em phßi quyßt tâm thß hißn thái đß chính trß cßa mình trßc nßi đau qußc nhßc mà tßp đoàn bß chính trß đßng cßp cßng sßn Vißt Nam đã hßn nhất cßt tßng mßnh thân thß Mß Vißt Nam đem cßc cung dâng cúng cho quan thßy cßa chúng đß chúng đßc vinh đß làm nháng tên thái thú cßa hßn triáu. Anh nói rõ là anh không bßo em làm chính trß mà chß nhßc em phßi thß hißn thái đß chính trß cßa mình. Em bißt không ?

Nghe chương nhấc đởn viếc thừ hiệ n thái đở chính trử, Nhừ Hà nhừ lừi cũng đã có lừn tranh cãi vừi mừy bà bừn sừ làm vừn đở này. Nừi bừc đừc cừ đề nừng trong lòng. Đừc đừp, Nhừ Hà muừn đem chuyừn kừ lừi vừi Vinh :

- Anh à, thừ nh thừng em và mừy bà bừn làm chung sừ có đừ cừp đởn các sinh hoừt cừng đừng, hừi đoàn, đoàn thừ. Thừng hừ thích phê bình chừ trích hoừc nói năng đừu này đừu nừ mừt cách vô từi vừ, vô trách nhiừm. Thừ nh thừng em quừt lừi nhừng suy nghĩ cừa hừ. Em nói, từt cừ chúng ta ai cũng biừt cuừc sừng Mừ tuy có đừy đừ tiừn nghi vừ vừt chừt nhừng nừu không có công ản viếc làm là khừn nừn ngay. Vì vừy, ai có bừ nh đau cũng phừi vừa uừng thuừc vừa đi làm, ngày từ ngày Từt cũng phừi đi làm không kiềng cừ nhừ Viừt Nam. Công viếc làm là quan trửng trong cuừc sừng. Có đi làm mừi trử tiừn nhà, xe, bừo hiừm, đừn, nừc, đừn thoừi và vô sừ nhừng sừ tiừn cừn chi tiêu. Hừ hừt không ai có thì giừ rừ nh. Con ngừi chừy đưa vừi giừ giừc. Do đở, nhừng ai có tinh thừn, thì nừn chí tham gia sinh hoừt xây đừng cừng đừng, hừi đoàn, đoàn thừ, là hừ đã có mừt sừ hy sinh lừn lao mà ta phừi từ lòng cừm phừc và tôn trửng hừn là bài bác, phê phán vô trách nhiừm. Hừ đã thừ hiệ n thái đở chính trử cừa hừ mừt cách đừng đừn, nghiêm túc và hừp lý. Rừi em có nói vừi các bà bừn, nừu chúng ta có cừ hừi, có thì giừ, cũng nên góp tay vào các công viếc hừu ích chung. Ngừi khác làm đừc thì mình cũng phừi làm đừc đừ chúng ta có thừ từ rõ thái đở chính trử cừa chúng ta là nhừng ngừi từ nừn bổ nừc ra đi cũng vì không thừ sừng chung đừc vừi cừng sừn đừc tài. Bừi, chúng ta là nhừng ngừi từ nừn cừng sừn, là nhừng ngừi đã di từn ra khừi quê hừng nguừn gừc, chính đở là lý lừch, là căn cừc chân chính cừa chúng ta. Anh có biừt mừy bà bừn cừa em phừn ãng ra sao không ? Các bà phác tay, phừi phừi lia lừa làm nhừ thừ sừ chừt bừi chính trử dừnh vào ngừi, gừ không ra, rừa không sừch và miừng thì la bài hừi : y, y...thời đi...thời đi...cho tôi xin...hừy đừ cho tôi yên thân...yên thân...Tôi không dừnh dừng đừng chừm gì đởn chính trử cừ. Tôi không biừt chính trử là cái quái gì cừ. Qua đừc đừy rừi là khoừ từm thân...không còn phừi lo gì nừa. Chừc có lừ hừ nghĩ rừng chính trử nhừ mừt căn bừ nh truyừn nhiừm, dừnh vào là nó lây lan phá hừy lừc phừng từng hay sao đừy ! Mừc đừu sau đở em có phân giừi thêm mà hừ vừn chừi bay chừi biừn đi thôi. Thừt là buừn cừi phừi không anh ?!

Nghe vừ nói Vinh cừm thừy sừ đừi cũng thừt buừn cừi. Không phừi chừ nhừ mừy bà bừn cừa vừ vừa kừ mà ngay cừ mừt vài ông bừn cừa Vinh hoừc nhừng ngừi mà thừ nh thừng Vinh vừn thừy, vừn nghe cũng giông giừng vừy thôi. Đã có đôi lừn có ngừi bừo rừng tôi là quân nhân chừ biừt đánh giừc, hừt đánh giừc thì làm thừng dân, tôi không làm chính trử, đừng rừ rê. Thì thừ hừi cái vừ trí cừa hừ hiệ n đừn nừ hừi ngoừi ngày hôm nay mừc nhiên đã nói lên là hừ đã làm chính trử rừi. vì khi ra đi có phừi trong hừ sừ cừa hừ ghi là đi từ nừn chính trử, nừu không thì đừng có hừng..

Vinh đứn đừ hừi vừ :

- V y em nói em phân gi i v i h th nào mà h ch i bay ch i bi n th ?

- Thì em cũng nói ý nh anh th ng nói tr c đây. Em b o là m i ng i qua đây, M cũng nh i các n c khác, khi đã b n c ra đi đ u t nh n mình là dân t n n, có nghĩa là không th s ng chung đ c v i v i t c ng vì b ng c đ i, s tr thù, trù gi p, phân bi t đ i x , ho c vì đói, vì nghèo không th ăn nên làm ra trong cái n n kinh t qu c doanh l c h u ki m k p. Cho dù là đi đi n nào, v t bi n, v t r ng sâu, v t biên gi i, ho c con lai, H.O ...đi công tác, đi tham quan, đi du h c, đi lao đ ng, đi trình di n...r i i đ i đ xin t n n chính tr , không mu n tr i quê h ng s ng chung v i v i t c ng. Nh v y, có ph i m i ng i b n c ra đi, cho dù là đi vì kinh t cho cu c s ng b n thân đã m c nhiên là dân t n n chính tr ch c còn gì n a mà c ch i phăng đi, ph i không anh ? T b n ch t c a nó trong v i c đi đ ng đã có dính s c thái chính tr r i. Anh bi t không, em còn c t v n h là có ph i lúc còn i quê nhà, khi vào ph ng v n, ai ai cũng khai báo là b V i t c ng ng c đ i, tr thù kh c nghi t, b phân bi t đ i x t i t , b t công, phi lý trong cu c s ng. R i i các tr i t n n Đông Nam Á khi đ c vào ph ng v n đ đ c xét đi đ nh c i m t qu c gia th ba thì ai ai cũng n ng n c khai tôi không th s ng chung đ c v i v i t c ng gian ác. Tôi ra đi vì lý do chính tr . Tôi là quân nhân, công ch c, cán b c a ch đ V i t Nam C ng Hòa, tôi là nhân viên, viên ch c s M v n v n và v n v n. S khai báo không nh ng b ng l i nói lúc nào cũng ph i t ra thành kh n mà còn ph i đ n ch ng đ th gi y t có liên quan đ n t cách chính tr c a mình. Có nh ng gi y t c n ph i ch y đôn, ch y đáo, dứt l t b ra h ng tri u b c mua cho b ng đ c đ ch đ c s đ ng duy nh t trong m c đích ch ng minh mình là ng i có dính dáng ít nhi u v hành vi và t cách chính tr . Nh ng khi đã ra đ n đ c n c ngoài vài năm, ăn nên làm ra, đô la r ng r nh đ y túi, cu c s ng an nhàn đ y đ , b t đ u h ng th bao c a l trên đ i, thì không hi u t i sao đ t nhiên h l i lú l n quên bi n đi m t mình là ng i t n n chính tr . Không l "ch t men chính tr "

trong ng i l i

mau "b c h i"nh v y sao ?! Thành th ai làm gì m c ai, ai đòi h i đấu tranh gì thì c v i c mà đấu tranh đòi h i. Đ t n c có điều đ ng trong c nh đ u sôi l a b ng, trong c nh v i t c ng đàn áp, chèn ép, bóc l t dã man, trong c nh gi c tàu xâm chi m đ t ách đô h , thì c m c, ta c bình chân nh v i, th th an nhàn h ng th . N u có b ph i đ ng đ n, có đ c m i g i làm m t v i c gì đó cho công v i c chung c a c ng đ ng thì tăng l tránh ra xa, th t là xa, l i còn l i nh i, l m b m nh ng câu văng t c ch i th nghe phát khi p. Đ y, em nói v i h nh th đó anh. Dù cho em có nói gì thì nói v n không th y ai nhúc nhích, r c r ch gì c , tr nh ph ng đá, ph t nh ch ng nghe, ch ng bi t, ch ng th y.. C ng m mi ng ăn ti n. Có l đây là căn b nh xu th i đang tiêu mòn nhu khí ?

Nh Hà nói m t h i không ng ng ngh , th nh tho ng nét m t có s bi n đ ng theo l i nói. Vinh nhìn v v a chăm chú nghe v a ng c nhiên thích thú. Chàng luôn hãnh di n nét duyên dáng và s thông minh c a v . Vinh nói :

- Anh thật tình khen em. Em đã tỏ rõ vẻ nết mọt cách chính xác đến chết khiếp. Nhưng gì em nói là mọt trong nhộng hiên trạng đồi mọt đang xuống cấp thiêu đốt thì mọt c chộng cộng của nhộng ngườ i Việt quố c gia đang dấn thân gi i th ch đ cng s n t i quê nhà. Em thông minh lắm mà. Anh khen em lắm đó, cng !

Nhà Hà nững n u l m yêu chng :

- Quái nh ! Anh m i v a chê trách em là suốt ngày mê phim truyện không biết gì c , ngu ng ng ng kh kh o. Bây gi anh l i khen em đáo đ th . Thì ra có ph i anh cũng đang b lầy nhi m chng b nh xu th i mà em v a nói ph i không ?

Vinh khng đ nh :

- Anh khen em th c tình mà. Em thông minh lắm. Nhưng suy nghĩ của em là mọt trong nhộng hiên trạng c của cu c sng đang di n ra hng ngày trong cng đng. Riêng anh, thì anh nghĩ đó là mọt "h i chng b n ch t nã o b "đang lây lan mọt cách nguy hi m cho s chung s c chung lòng của m i ngườ i. Thu c ch a tr ph i c n đ n th n d c
"Pho Ch n Hoàn"
u ng vào t y đ c thì m i tiêu gi i ám chng.

Có tiếng di n tho i reo, Nhà Hà c m ng nghe :

- Alô..! Alô..! ...Bích Th y đây h ?...Kho không ? Có gì không b!!....

chuy n v Việt Nam đây h ?... .. đ mình bàn l i v i ông xã mình r i tin li n cho b nhế...!Vâng !...Vâng...! Cám n b ...! Bye...Bye...!!!

Nhà Hà nói nhanh v i chng :

- Anh à ! Mấy tháng tr c Bích Th y r em tháng t i v Vi t Nam cùng chuy n cho vui. Em ch a tr l i d t khoát. Hôm nay ch y l i h i ý ki n em có quy t đ nh v hay không đ cùng đi chung ? Anh nghĩ sao ?

Nghe v h i Vinh ch a bi t ph i tr l i th nào. Nghĩ cũng bu n tr c h i n trờ ng khó x này. Vì th c s nh ng ai đã r i kh i n c ra đi, t m dung thân x ng i trong bao n i vui bu n vinh nh c đ u v n mang n ng tâm t nh quê nh nhà và mong mu n đ c m t l n v thăm. Nh ng quê h ng sau ngày đ i ch , gi c c ng đã tri t đ khai thác ngu n đô la đang đ v Vi t Nam t kh p m i n o đ ng trên trái đ t qua vi c g i ti n giúp thân nhân, qua vi c v thăm nhà ào t c a kh i ng i trong các c ng đ ng ng i Vi t. N c c i cho th i gian đ u vi c làm ăn ch a m y kh m khá, gi c c ng đã v i k t t i nh ng ai đã đi kh i n c là vi t gian, là ph n đ ng, mê b th a s a c n, là hèn nhát ch y theo ô m gót đ qu c. Nh ng vài năm sau chúng thi hành chính sách m c a, rêu rao khuy n khích ng i Vi t h i ngo i v thăm nhà, v buôn bán hùn h p, đ u t kinh doanh, v góp công s c xây đ ng đ t n c...thì t đó dòng thác đô la ngày tăng v t, cu n cu n đ v cho chúng tám, chín t đô la h ng năm. Chúng cho in h ng t t gi y b c hình H t c không b o ch ng đ h t tr n b đô la M . Chúng v i c i danh vi t gian ph n đ ng ph n qu c ô m gót chân M thành vi t ki u yêu n c, khúc ru t xa nghìn d m...ban hành m t s lu t l m i đ ve v n ng i Vi t h i ngo i. N u không có s ti n kh ng l này thì b n c m quy n Hà N i không còn cách gì đ ng v ng mà đã tiêu tủng t lâu r i. M i l n nghĩ đ n là Vinh c m th y m t, chóng m t. Có ai b o l i vi t c ng bán n c là b n mán m ng chuyên chui rúc xó núi ven r ng, c cái hang P c Pó tắm t i, lam lữ m i r , ngu đ n đầu nào, l i không bi t xài ti n đô c a M ? Nghĩ th là l m ! L i này t i ai nh ?

Vinh nh l i nh ng sáng chúa nh t trong quán cà phê v i vài ng i b n đã có đ c p đ n v n đ này. Anh chàng Th t ng t ng ng đ i u thu c lá trên môi phân bua :

- L i t i ai thì ch c ai cũng bi t r i, không ph i l i t i tôi đâu đó nhen. M 30 năm tôi ch a h v Vi t Nam, ch a h g i ti n v Vi t Nam dù v i m c đích gì. V mà làm gì ? G i ti n mà làm gì ? Cu i cùng đ ng đô la ch có con đ ng duy nh t là chun vô túi lữ vi t c ng tham nhũng, v béo lũ t i đ vi t c ng bán n c h i dân mà thôi. Nh v y, tôi cũng th c h i n đ c "3 không". Không mua bán tiêu dùng hàng hóa c a c ng vi t, c a tàu phù B c kinh. Không g i ti n v Vi t Nam. Không đi du l ch Vi t Nam và trung c ng.

Nghe Th t nói th , C nh góp ý :

- Không ph i l i t i m t ai mà là l i chung c a m i ng i, c h h ng, không c nh giác

ngay từ đầu, và còn vì tình nghĩa cộng đồng giữa người và người, để có thể nuôi dưỡng và phát triển, cho đến hôm nay chúng ta nên lưu ý, hèn hạ, đâm ra hèn nhát, lén lút dâng hiến mình cho giang sơn VN của tôi nhân dân tôi cho bạn quan trọng của chúng ta đánh đuổi thực dân và giành độc lập cho chúng ta tiếp tục tàn phá chân trời dân tộc xuống cùng kiếp nạn. Lịch sử sôi nổi, nghìn năm bia miệng sự nguy hiểm chúng ta nhận thấy từ đó bán nước. Các anh còn nhớ tên tôi từ đó hình ảnh hoang vắng lác đác quân lính của tôi: "Các vua Hùng có công dựng nước, bác cháu ta có công giữ nước". Nhưng đâu phải vậy mà hôm nay dân gian nói khác đi là *"bác cháu ta có công bán nước"*. Nói như thế đúng hay sai đúng khuôn mẫu mãi mãi của vinh quang của chế độ cộng sản.

Chúng ta hãy ai có ý kiến gì, anh chàng Cộng sản gì nói tiếp:

- Chúng ta đang sống trong một xã hội mới trong một cộng đồng người Việt từ nay mới có đi đầu, mới quy, bắt đầu bán hàng hoàng, có sinh hoạt hàng ngày, nhưng sự đổi mới tâm và giác ngộ của toàn bộ. Vì không có luật pháp nên không ràng buộc được ai, không có chính phủ nên không quản lý chặt chẽ mới sinh hoạt, không có tài chính nên không thể thực hiện được các chương trình, kế hoạch lợi ích. Do đó, ai muốn làm gì thì làm, làm theo sở thích, ý muốn, tùy hứng, làm theo sự ngẫu nhiên lập đi, làm chuyện theo lợi nhuần hoặc danh vọng cá nhân. Có việc làm có lợi cá nhân nhưng lợi ích cho cộng đồng thì chỉ để việc cộng đồng bán nước. Sự thật đã trở thành do tình cảm cá nhân, do cảm tính, do tùy tiện hoặc do tình yêu nước của họ, có đúng không?

Thái độ im lặng, nét mặt trầm tư, và lắng nghe những thông tin tôi gửi đi để suy nghĩ. Khi Cộng sản tôi, Thái độ ngkh:

- Ý kiến và nhận xét của anh Cộng sản có thể nhẹ nhàng không phải là không đúng để quý cộng đồng! Chúng ta vẫn biết những việc của cộng đồng, đoàn thể đã thành khuôn khổ nề nếp từ lâu rồi, nhưng năng suất của việc mới tích cực và phát triển. Tuy nhiên, cũng như đó mà các sinh hoạt chính trị của người dân từ nay từ hàng ngoại có thể phát triển và vàng để ý mà từ quốc gia tôi để việc cộng đồng. Đa số đã thấy hiện thái độ chính trị rõ nét trong sự đóng góp công sức, thì giờ của tôi bạn, và tôi chuyển vào các nội dung phát triển cộng đồng, đoàn thể rất đáng để cảm phục, trân trọng. Tuy nhiên, vẫn còn một ít chưa thích nghi, tôi nghĩ mọi người hãy tự nghiêm khắc bản thân để ý thức bản phận và thể hiện thái độ chính trị thật rõ nét hơn, nhất là những thành phần nói nhiều làm ít, hoặc nói mà không làm, hoặc tri hành bất nhất và những phần tử tay sai việc cộng đồng lên lợi vào hàng ngũ chúng ta.

Đới s&#ng luôn b&#n r&#n, th&#nh tho&#ng m&#i có đ&#c vài lúc r&#nh g&#p nhau trao đ&#i nh&#ng suy nghĩ riêng t&#. Nh&#ng nói đ&# có th&# làm đ&#c nh&#ng gì đã nói thì không h&#n là d&# dàng. Nh&#ng c&#m nghĩ trao đ&#i v&#i m&#y ng&#&#i b&#n đ&#i v&#i Vinh th&#t b&# ích, nh&#t là chuy&#n Nh&# Hà h&#i ý ki&#n đ&# đi Vi&#t Nam.

Vinh nói v&#i v&# :

- Gia đình chúng ta đ&#nh c&# t&#i Hoa k&# gi&# cũng đã h&#n 22 năm r&#i đúng không ? Tr&#&#c đây đã m&#t l&#n em v&# Vi&#t Nam vì có chuy&#n c&#n gi&#i quy&#t và t&# đó đ&#n nay m&#i ch&# m&#t l&#n duy nh&#t. Riêng anh thì ch&#a bao gi&# nghĩ đ&#n chuy&#n v&#. Đới s&#ng con cái chúng mình &# Vi&#t Nam đ&#y đ&# không còn c&#n s&# giúp đ&# c&#a chúng ta. Th&#nh tho&#ng v&#n có đ&#n tho&#i thăm h&#i. Anh th&#y r&#ng đã yên tâm thì v&# Vi&#t Nam mà làm gì ? T&#n ti&#n b&#c. M&#t s&#c kh&#e. B&# ph&# công ăn vi&#c làm. Mình v&#, ng&#&#i khác v&#, hàng hàng l&#p l&#p ng&#&#i v&#, nh&#t đ&#nh l&# vi&#t gian bán n&#&#c c&#ng vi&#t m&#ng l&#m, vì chúng s&# h&#t đ&#c vô s&# đôla cho đ&#y túi tham, chúng còn ng&#o m&#n khoác lác rêu rao cho c&#ng đ&#ng th&# gi&#i r&#ng Vi&#t Nam có t&# do, nhân quy&#n,. đ&#i s&#ng &#m no h&#nh phúc, văn minh, giàu m&#nh. Vô tình chúng ta tuyên truy&#n không công cho chúng. V&#y thì v&# mà làm gì. Ch&# ch&# đ&# c&#ng vi&#t s&#p r&#i hãy v&#. Ta v&# &# lâu h&#n, hay v&# &# luôn. Em đ&#ng ý v&#i anh không nào ? .

Nghe ch&#ng nói, nét m&#t Nh&# Hà kém vui, không nh&# v&#a lúc nh&#n đ&#n tho&#i c&#a Bích Th&#y h&#i ý ki&#n. Nh&# v&#y, m&#t vài d&# tính trong chuy&#n s&#p v&# Vi&#t Nam đang nh&# tan bi&#n, ch&#ng h&#n nh&# may thêm m&#t s&# qu&#n áo, đi th&#m m&# vi&#n, mua vài món trang s&#c...giá c&# &# Vi&#t Nam có r&# h&#n. Nh&# Hà luôn tôn tr&#ng ý ki&#n ch&#ng. Nh&#ng gì Vinh nói không ph&#i là không có lý. V&# Vi&#t Nam &# lâu h&#n, ho&#c là &# luôn nh&# Vinh nói, đó là nguy&#n v&#ng tha thi&#t c&#a hai v&# ch&#ng đã phát sinh sau vài năm đ&#nh c&# t&#i M&#. C&#m nghĩ này Nh&# Hà t&# an &#i b&#ng lòng. B&#ng lòng và ch&# đ&#i ngày v&# khi Đ&#t N&#&#c đã đ&#c thanh bình và t&# do không còn vi&#t c&#ng. Trên qu&# đ&#a c&#u này ch&#a có n&#i nào đ&#p b&#ng qu&# h&#&#ng mình. Ai có s&#ng xa quê Cha đ&#t T&# m&#i c&#m nh&#n đ&#y đ&# tr&#n v&#n nét đ&#p m&# mi&#u, thanh khi&#t &# quê h&#&#ng x&# s&# mình. Cái đ&#p không ph&#i &# nh&#ng tòa cao &#c ch&#c tr&#i nguy&#a tráng l&#, không ph&#i &# nh&#ng xa l&# cao t&#c th&#nh thang êm ái, &# nh&#ng công viên t&#n hàng tri&#u đô la xây đ&#ng, &# nh&#ng chi&#c xe bóng loáng, &# nh&#ng ngôi bi&#t th&# tân k&# đ&#y &#p ti&#n nghi ...Nét đ&#p qu&# h&#&#ng mình ti&#m &#n chan ch&#a trong lũy tre xanh bao b&#c mái tranh nghèo, có ánh trăng gi&#i b&#c trên kh&#p n&#o đ&#ng quê trong ngày mùa m&# h&#i thoang tho&#ng h&#&#ng th&#m mùa lúa m&#i, ngân vang ti&#ng hát ru con v&#ng v&#ng đầu dây, xen l&#n ti&#ng chó s&#a đêm, ti&#ng gà gáy sáng. Nét đ&#p mông lung, sinh đ&#ng n&#i các phiên ch&# g&#ng gánh ng&#&#c xuôi, &# nh&#ng cánh di&#u l&#ng gió, &# đàn trâu đ&#m n&#&#c trong đ&#ng. Cái đ&#p hi&#n hòa gi&#n đ&# đ&#n s&# chan ch&#a tình ng&#&#i n&#i quán xá l&# thiên, góc ch&#, l&# đ&#ng, trên các con l&# đ&#y &#p lá me th&#p thoáng tà áo tr&#ng. Cái đ&#p qu&# h&#&#ng vô v&#n l&#ng đ&#ng sâu th&#m trong t&#ng tâm h&#n c&#a m&#i ng&#&#i con xa x&# t&#n m&#c kh&#p n&#i... Ôi ! M&# Vi&#t Nam ! các con c&#a M&# v&#n còn đây kh&#p m&#i mi&#n trái đ&#t đang ngó tr&#ng v&# quê M&#... Ch&# ch&# đ&# vi&#t c&#ng bán n&#&#c s&#p, chúng con v&#, v&# &# lâu h&#n, v&# &# luôn. Ch&#ng n&#ng

Nhà Hà nói :

- Em tôn trọng ý kiến của anh, chúng mình sẽ giữ nguyên chỗ. Nhưng em nhận thấy tại vị trí công nghệ điều khiển, tháo rời, xếp lá, đưa vào các xô hoặc thùng nói anh ơi! Trước kia, chúng cháu đi trò đùa đùa giỡn liên xô và trung cộng để được chỉ vị trí mới mới đánh phá công nghệ chiếm miền Nam. Khi liên xô sụp, chúng tôi ôm chân tàu công và còn bày trò đùa đùa giỡn Miền và tàu công. Với tàu công chúng tôi dùng một chiếc dĩa vẽ công thức để chúng tôi vẽ cái công nghệ công cộng của chúng, để công nghệ công cộng quy định lại, để được tham nhũng, để được ăn cắp, để vét sạch tài nguyên quốc gia, để duy trì được công nghệ công nghệ hàng hóa công nghệ dân trong tay tay của những tên thái thú, chế hủu khiếp nhảm nhí, hèn nhát của hán triều dưới 16 chiếc vàng và 4 chiếc của chúng. Thà bán nước VN cho giặc tàu và chế độ nhảm nhí công dòng hủ thủ tiên của chúng cháu không bao giờ chúng tôi mất cái công nghệ công cộng lâu lâu mạnh tàn ác của chúng. Vì vậy, chúng tôi đem lòng thù, lòng hận, hận để cho của Tiềm Nhân để lại mà công nghệ công cộng cho hán triều. Còn với Miền chúng thêm đô la để lại có chuyện gì thì hát bài thơ mà có đô mà xài, có đô mà sống, nhất là để “nhá” quan thầy phòng ng Bức của chúng rằng ta cũng có bầu bạn với một siêu công nghệ công nghệ ! ai lại ngăn ai ! Tuy cháu đi trò đùa đùa, đùa dĩa mới nhưng công nghệ vị trí số lữ tàu hàng số Miền, vì những gì chúng tôi chia sẻ với Miền, khi tàu chế tạo thì chúng tôi đem một chiếc leo leo. Nên chuyện gì chúng tôi phụ huynh ý kiến, trình bày và với Bức kính chào thu nhận chúng tôi dám làm. Em thấy như vậy là chúng khó sắp xếp lại, làm sao mà vẽ hình ảnh ?!..

Nghe và nhận đúng suy nghĩ của mình, Vinh cười giòn giã :

- Em gái i l m, càng th o l n em càng có nh ng ý nghĩ sâu s c, anh đầu ng em nh th , anh khen em. Anh kh ng đ nh v i em nhé, t p đoàn c ng s n Vi t Nam s s p và b tiêu di t toàn b trong m t th i gian ng n thôi. Chuy n gì cũng th , có kh i đ u s ph i có k t thúc. Lũ vi t c ng không ra ngoài qui lu t y. Em ph i tin nh v y. Nh ng y u t ch ng minh anh cũng đã th ng nói cho em nghe r i, nào là t n n tham nhữg h t thu c ch a, đàn áp tri t h các tôn giáo kh c nghi t cùng ki t, tr ng tr n c p đ t c p nhà c a dân, s bi n ch t, thoái hóa, b đ ng c a nhi u t ng l p đ ng viên, t n n đ đi m, hãm hi p h c sinh v thành niên, b ng d m b ng gi , buôn ng i, b nh t t tràn lan..vân vân và vân vân... Đã có nh ng mùa Xuân tr v trên vùng tr i các qu c gia B c Phi, Trung Đông thanh t y nh ng ch đ đ c tài gian ác ng tr b ng nh ng cu c cách m ng Hoa Lài, đòi t do dân ch , c m no áo m. Vi t Nam hôm nay đang ch m n m t mùa Xuân khát v ng, đó là lòng Dân, ý Tr i, không m t s c m nh nào c n đ c xu th th i đ i. Nhi u phong trào, t ch c, đ ng phái chính tr chân chính đang phát tri n và bùng m nh kh p cùng đ t n c đ c s tham gia tích c c c a ng i dân trong n c và h i ngo i qua nh ng cu c bi u tình t phát khi n b o quy n c ng s n diên đ u

bạn lo lắng về phó mßt ăn mßt ngß. Em nên tin đißu này nhè, vì tßc ngß có ngày sß chßt tßc tßi không kßp ngáp trong cái trò đußa đßa đßm, dßm thßt lét chú ba tàu và anh chàng GI. Vì tß ái, vì quyßn lßi tßi thßng có thß anh chàng GI hoßc chú ba tàu nßi cßn điện bóp mßi thßng vì tßc ngß chßt bßt đßc kß tß không kßp trßi em ß. Em tin không ?

- Em tin.

- Em tin và mßi ngß tßi đßu tin. Tßt cß đßu tin. Đßi cußc sß kßt thúc. Ngay tß bây giß em có thß chußn bß là vßa, chußn bß tinh thßn nhßp cußc. Chúng ta không thß làm nhßng vißc lßn thì hãy làm nhßng vißc nho nhß hßu ích đóng góp.

Nhß Hà tß vß lo lßng :

- Chúng mình già rßi, lßn tußi rßi còn làm nên chuyßn gì hß anh ? Tuy nhiên, em cũng sß mßn nguyßn ngày cußi cùng đß cßn mß yên trong lòng đßt Mß hßn là gßi thân xác nßi xßng tßi.

Vinh phân gißi :

- Đßng bao giß phó thác "chuyßn thß sß mßc đàn em gánh vßc "Tußi già sßc yßu không hßn là lý do chính chßi bß vißc chung. Em bißt không, Vì tßc ngß sßp thì đßt nß cß có khßi công vißc phßi làm. Nhßng tß chßc, đoàn thß đang ráo rißt đß thßo kß hoßch, chßng trình phßc hßi, tái thißt. Qußn chúng qußc nßi, hßi ngoßi đang trong tß thß sßn sàng đáp ßng và chß còn chß đßi sĩ phu, trí thßc chân chính phát đßng, khßi xßng.

Nhß Hà nhß hißu ý :

- Em cũng đã bißt. "*Đßu cßng nhß cß có lúc khác nhau – Song hào kißt đßi nào cũng có.*"

(Nguyễn Trßi) Lßch sß Vì tß Nam cũng đã chßng minh thßi đßi nào xßy ra binh bißn đßu có

những anh hùng hào kiệt, những lãnh tụ chân chính tài ba xuất chúng đứng ra lãnh đạo quần chúng làm nên lịch sử.

Vinh nhắc nhở :

- Anh muốn nói với em, bọn việt cộng đang tung ra hàng loạt cán bộ cũ của chúng lên đi, mai phục, ẩn mình trong các công đảng, đoàn thể, hội đoàn để thực thi cái nghị quyết 36 của lũ việt gian Hà Nội quyệt nhuốc m đẻ và thâm tóm công đảng ngụy i Việt hời ngoi, mà anh thấy ng nói với em. Chúng ta phải luôn cảnh giác, đề phòng, phát hiện bọn này, những con vi trùng truyền nhiễm vô cùng độc hại.

Nhà Hà từ về mất mỗi :

- Thôi anh Vinh ơi, cứ nói mãi em cảm thấy nhức đầu nhức óc trộm bao nhiêu hi vọng công đảng đi mất đi ra giữa a thế h chúng ta đang sống. Anh lo nhieu, rồi gì m thế đó anh. Anh mà chết sớm thì em sống với ai h anh, h ông ch công cũ a em ỉ ! ?

Vinh âu yếm nhìn v, khẽ ngढ़ nh :

- Sống chết có số mà em, em có lo cũng vớ y thôi. Còn chuyện đăt nước mình lo và ngắ i khác cũng cùng lo. Đăt nước là cũ a chung cũ a mắ i ngắ i.

Nhà Hà mỉm cười nhìn ch công gắ n hời :

- ỉ nh ! Anh thấy ba phải, nói sao nghe cũng đắ c cũ . Em hời anh, anh lo, lo vô số chuyện mà đâu vớ n còn đó. Những tỉn nhà, tỉn xe, tỉn đỉn, tỉn nước, tỉn đỉn thoắ i, tỉn bớ o hiể m, tỉn nghĩa trang... trong tháng này anh đã lo đắ đắ chắ a ? Em chắ a kắ đắ n tỉn ăn uống, tỉn ân nghĩa, bớ nh tắ t, thuố c men, quần áo, tỉp đắ i, giớ i trí, cúng kính...và còn những món tỉn chỉ tiêu bắ t ngắ chắ a tính trắ c. Chắ bắ y nhiều nắ i lo ắ y thôi cũng đắ đau đắ u, mắ t xắ c.

Vinh cười biểu tình vui vẻ :

- Thì anh và em đang cùng lo chuyện. Có đi làm là chúng mình cùng lo. Sao em lại hỏi như thế này ?

- Nếu như rồi biết nghĩ phải tính sao đây ?

- Thì như em đã biết ...trời sinh voi...thì phải sinh cừ, em biết chứ ?

- Anh trời lại như vậy nghe có vẻ không nè ? Ghét anh ghê lắm. Em nhớ cho anh nhé, chỉ còn ba ngày nữa là đến ngày giỗ ba. Anh để tính như thế nào ?

Nghe vậy nhớ đến ngày giỗ, Vinh mới trở về nhà. Nhưng suy nghĩ, nhưng câu chuyện vừa nói của hai người ở buổi chiều như đang được gác qua một bên. Nhà hàng năm có sáu ngày giỗ lớn, từ thân phụ mẹ và ông bà nội. Mỗi năm trước Vinh có ý định chọn lấy một ngày để cúng kính tưởng nhớ chung một lần gọi là ngày giỗ hội, vì không có thì giờ và để biết tốn kém. Nhưng Nhà Hà không đồng ý. Nàng bảo, ngày giỗ nào thì riêng ngày ấy. Phong tục Việt Nam cúng kính tưởng nhớ ông bà cha mẹ phải được triết để gìn giữ, không thể vì lý do này nọ mà xô bỏ. Từ chức một ngày giỗ thân nhân qua đi trong gia tộc là thói xấu kinh khủng, lòng biết ơn sinh thành được của tiên nhân và đức biết là để cho con cháu đi sau nhìn thấy, hiểu, và được làm quen, ghi khắc vào tâm khảm. Đến khi mình qua đi chúng nó mới nhớ mà làm, nhớ là trong cuộc sống xã hội chúng rất dễ lãng quên. Nếu không quy tập tâm gìn giữ chúng sẽ quên hết. Vì vậy, mọi người có gì, Nhà Hà bắt con cháu phải khấn lấy trước bàn thờ. Nàng bảo, phải làm như thế em mới chịu, nếu không thì hỏng hết.

Vinh đưa ý kiến đến nghe vui vẻ :

- Anh cảm ơn em đã nhắc nhở. Anh xin lỗi em, trách nhiệm của anh mà anh lại quên biết đi một. Lần giỗ này mình phải chuẩn bị trang nghiêm thêm một chút. Anh để nghe vui em chuẩn bị một số bánh trái và thức phẩm nếu cần phải theo truyền thống dân tộc Việt Nam.

Ông bà mình đâu quen thóc ăn Mít. Anh sẽ mời mất sẽ bạn bè tham dự và nhân dịp này để anh được hạnh phúc với bạn bè và sẽ được đang quán xuyến và tài trợ công gia chánh của em rất thuôn tụy quê hương.

Nhà Hà Lâm Vinh :

- Anh nhìn em vừa a vừa thôi, có được không ? Em chỉ có tài cán gì nhưng em có thể làm được như em đã làm trong bao nhiêu năm chung sống với anh. Thôi thôi. Em sẽ gửi mẹ y để con gái của mình và đây để em chỉ dạy thêm cho chúng nó về cách nấu nướng các món ăn Việt Nam. Anh biết không, cho đến bây giờ chúng nó vẫn chưa thành thạo trong lúc chúng nấu các thóc ăn Mít thì không chèn vào đâu được. Thớt là một điều hời hợt. Không thể u suýt thì sau này làm sao chỉ dạy cho con cháu. Không phải nói là Mít là cái gì cũng du di, không cần thiét, không quan trọng, chỉ xô bồ xô bồ rồi lãng quên là được hay sao ?! Nhưng nét đẹp truyền thống của văn hóa Việt Nam đang bị hãm hại, chèn ép có cái tiêu diệt trên đất nước ngổn ngang. Nay, em nói ra không ngoa đâu nhé, anh thử nghĩ xem và chúng ta nhìn nhận em biết đây, chiếc áo dài truyền thống với ngổn ngang đàn bà Việt Nam tạo nét trang trọng lịch sự, vẻ duyên dáng kín đáo, được tính được đang mang vẻ đẹp và lòng tự hào sung mãn của một dân tộc có hơn bốn ngàn năm văn hiến, vậy mà anh biết không, nó đang dần dần biến mất bóng dáng như u tối như ngổn ngang tôn nghiêm trong các ngày lễ Phật giáo chùa, trong các giờ thánh lễ tại giáo đường, trong các lễ hội truyền thống ni m của cộng đồng để thay thế vào đó là những chiếc váy ngắn cũn cỡn bó sát lên بدن, phô diễn cơ thể u tối no tròn trông thối nát nhếch nhếch, bên cạnh những chiếc áo cánh mỏng hai thân không tay áo, trườn lấm vùng ngực để lộ un cao, no tròn béo phệ mang khả năng châm chọc quấy phá tình dục. Họ ăn mặc kiêu đó những ngổn ngang tôn nghiêm, tại các nơi lễ hội truyền thống ni m của cộng đồng để ngổn ngang Việt tại nơi tôn nghiêm thối vô duyên một cách hời hợt, thối vô cùng bị nhếch nhếch quá. Có phải văn hóa Việt Nam đang sa lầy tuột dốc tại hời hợt và chính chúng ta tự hủy diệt nó !!?

Nghe vậy nói, Vinh vỗ tay đánh đét, cười sặc sụa, trườn nhìn Nhà Hà :

- A !!! đúng rồi ! đúng ý anh rồi ! đúng ý anh rồi ! Giờ thì em có còn cảm thấy như cũ như ốc như em vừa mới than phiền với anh không ? Anh đừng ngại riêng em "*Hội Trại Ngồi Mất*
Bổ o'! và "*Hội Trại Ngồi Mất*
Kính Yêu"

của đàn con thối. Hiện anh đang đi tìm một số đồ kiện và hình ảnh sống để để mang một vài kỷ niệm theo ý này. Được nhiên, em nói lên vài ý anh thấy rất đáng thú trong việc đang làm. Nhưng để nh là em phải giúp một tay với anh nhé. Ô kê chi ? Anh yêu em mà !

Sau bữa cơm tối, Nh& Hà nói với chồng :

- Anh Vinh, anh góp ý kiến cho em việc này được không ?

Vinh đang ngồi nhâm nhi từng ngụm cà phê nóng hổi nhanh :

- Việc gì, em nói đi ?

- Em soạn bài học đưa lý do tối mai dậy kèm mẹ y đưa cháu ngoại và mẹ y đưa con của nhà ng ng i b n g i g m, Nh& ng có đưa n em đ n đo suy nghĩ không biết phải soạn theo ý nào đây anh Vinh ?

Vinh cười i p l ng :

- Ô hay ! Cái cũng lạ nh& ! Tr& c kia em đã là giáo sư Sĩ Đ& a c& a m& t tr& ng Trung H& c l n sao l i đi h& i anh về môn này ? Em về n biết anh rất d& t s& đ& a th& nh tho& ng anh còn phải hỏi em kia mà.

Nh& Hà m :

- Có là giáo sư Sĩ Đ& a cũng chưa biết phải tính sao đây ?!

- Chuyện chi mà ghê g m th& h& c& ng ?

- Đây này... *Bài h c đ a lý - Vi t Nam Hình Th* - Này nhé : " N c Vi t Nam n m trong bán đ o Đông D ng thu c vùng Đông Nam Châu Á. B c giáp n c Trung Hoa. Nam giáp v nh Thái Lan. Tây giáp n c Cao Miên và Ai Lao. Đông giáp Thái Bình D ng. N c Vi t Nam hình cong nh ch S ch y dài t i Nam Quan đ n m i Cà Mau...(ho c là)...ch y dài t c t m c s không đ n m i Cà Mau...(ho c là)...ch y dài t phía nam i Nam Quan đ n m i Cà Mau ..." - Đ y, v n đ quan tr ng mà em đang do đ ! Bây gi em so n bài ph i theo ý nào đây h anh Vinh ? Em nghĩ r ng, i Nam Quan, vùng đ t linh thiêng n i đ a đ u biên gi i c a non sông đ t Vi t không còn n a. i Chi Lăng g n đó cũng cùng chung s ph n. Thác B n Gi c, danh lam th ng c nh Vi t Nam không còn n a. Nhà c a, ru ng v n, đ t đai c a ng i dân đ c theo biên gi i phía B c này không còn n a. H ph i r i b làng m c, r i b n i chôn nhau c t rún, vnh vi n ra đi, ch y tán lo n đ n vùng đ t khác đ ti p n i đ i s ng kh n kh . Ng i dân đã đói nghèo x xác trong cái xã h i ch nghĩa l c h u, kh n n n, thoái hóa gi i l i đ i c thêm rách nát t t i. Anh Vinh i, em ph i so n bài nh th nào cho con cháu chúng ta h c mà không mang n i ô nh c bán n c nghìn đ i khó có th t y s ch do th h này gây nên. Em đang phân vân, suy nghĩ đ có m t h ng nhìn chính danh, trong ni m t hào Dân T c. Anh Vinh, anh th góp ý v i em nhé, có đ c không ?.

Nghe Nh Hà đ t câu h i ch t v n, Vinh c m th y x n xang, nh c nh i cho m t hi n tr ng ph i đ i m t có m t t m vóc l n mà lòng n ng ch u t i h đ y u t h n. T i h cho th h này đã không làm tròn trách nhi m gi n c c a Ti n Nhân , đ đ t n c này l t vào tay nh ng tên côn đ hình ng i đ thú và càng u t h n cho lữ ng u đ u mã di n mang xác súc v t bi t nói ti ng ng i, t tung t tác tàn phá h y di t tài nguyên qu c gia đ n c n tàu ráo máng, mang d t tâm hèn nhát m i qu c c u vnh.!! Nh ng ai đã quá kh kh o ngu đ i, quá hèn nhát nông n i, quá đ n đ n lú l n trong cái đ u óc b đ u đã trót đ i c m bút ký tên vào m y b n công hàm, hi p đ nh bán n c dâng đ t, dâng bi n, dâng đ o, dâng tài nguyên qu c gia, dâng Dân T c này cho lữ bành tr ng bá quy n ph ng B c, hãy t ăn năn sám h i nh n t i tr c qu c dân đ ng bào, tr c h n thiêng sông núi, anh linh li t sĩ ti n nhân.

Vinh c ng quy t nói v i v :

- Em c so n bài h c Đ a lý v Hình th n c Vi t Nam nh đã có t lâu đ i đ l i " **N c Vi t Nam ch y dài t i Nam Quan đ n m i Cà Mau** " , không thêm b t, không thay đ i. Vì b n c m quy n c ng s n bán n c Hà N i, vì cái g i là qu c h i bù nhìn, vì cái đ ng c p c ng vi t tàn ác c a chúng ch là nh ng c c u b t h p pháp, không đ i di n cho toàn dân vì không ai b u chúng lên. Nh ng quy t đ nh t i h u và quan tr ng đ n v n m ng qu c gia dân t c ph i n m trong tay 85 tri u ng i dân Vi t Nam đ nh đ o t ch không ph i t trong m t nhóm ng i vong b n, nh ng con thú bi t nói ti ng ng i, treo đ u dê bán th t chó, mang ch thuy t ngo i lai l c h u v tàn phá t i b i quê Cha

đốt T. Mọt v n đ khác và h n nhiên ph i có khi ch đ vi t gian c ng s n s p, thì toàn dân Vi t Nam không th đ yên cho k thù truy n ki p ph ng B c làm ch ph n đ t ph n bi n, h i đ o đã b chúng c ng n p m t cách phi lý, b t h p pháp. Toàn dân s quy t tâm hoàn thành tái ph c h i s m ng gìn gi toàn v n lãnh th c a T Tiên dù cho ph i hy sinh máu đ ng thành sông, x ng ch t thành núi cũng không lùi b c.

“ Ta ph i

**gi gìn th t c n th n, đ ng đ cho ai l y m t m t phân núi,
m t t c sông c a vua Thái T
đ l i.”**

L i căn đ n kh n thi t c a vua Lê Thánh Tông nh m t pháp l nh đang vang v ng v t th i gian, không gian kh p non sông n c Vi t. N c Vi t Nam muôn muôn đ i v n tr i dài t i Nam Quan đ n m i Cà Mau, ch không ph i t c t m c s không s khi t gì c . Anh ch c ch n em cũng đ ng quan đ i m v i anh, ph i không h bà xã đ th ng c a anh i !

- Ý ki n c a anh giúp cho em v ng vàng ni m tin. Em s so n bài theo h ng anh nói. Có m t đi u em nghĩ r ng trên kh p th gi i n u n i nào có ng i Vi t t n n thì trong các tr ng l p h c Vi t ng cũng s không thay đ i bài h c đ a lý nh h ng chúng ta th o l u n. Ph n em m y tháng nay em đã thay đ i ph ng pháp đ y kèm ti ng Vi t. Em không đ y nhi u môn nh tr c mà ch ch n ba môn Công dân Giáo đ c và S Đ a. M i môn h c em so n nh ng bài h c ng n v a dùng làm bài T p Đ c, v a dùng làm bài H c Thu c Lòng, sau đó s vi t Chính T. M i bài h c hoàn t t nhu n nhuy n qua ba ph n đó chúng nó s thu c lâu và nh mãi n i dung. Anh Vinh, anh th y cách kèm Vi t ng c a em có đ t k t qu t t không anh ?

V n đ Nh Hà đ t ra mà th i gian g n đây nằng đã ph i hy sinh dành nhi u thì gi đ y kèm ti ng Vi t cho con cháu là m t s ki n r t c n thi t đ i v i ng i dân s ng xa đ t M Vi t Nam. Vi c này đã khi n cho Vinh có nh ng suy nghĩ t lâu. V i th h th nh t đang s ng trên đ t n c ng i thì ngôn ng và văn hóa Vi t Nam v n còn nguyên v n, sung m n nh ng r i nó s không t n t i toàn h o đ c bao lâu khi mà m i ng i đang t u i x bóng. V i th h th hai con cái c a chúng ta đ c l n lên h i ngo i ho c đ c sinh ra x ng i thì ngôn ng và văn hóa Vi t Nam đã có ph n sút gi m nhi u trong đ i s ng. Chúng đã b t đ u s đ ng ti ng Vi t thi u s chính xác, nói năng ti ng Vi t trong lo s , ng ng ngh u, ng p ng ng, không h n nhiên và nhi u pha tr n, t rõ s m t mát ngôn ng Vi t Nam m t cách tr m tr ng. Đ n th h th ba, th t k ti p cháu ch t c a chúng ta thì ti ng m đ và n p s ng văn hóa Vi t Nam s có c h i r t có th m t h n trong c ng đ ng ng i Vi t h i ngo i n u không có s quan tâm lo l ng t đ u, thì có th s b đ ng hóa v i ng i b n x . Ngôn ng là ph ng ti n c t y u đ di n đ t, gìn gi b o t n và phát tri n văn hóa c a m i dân t c. Nh ng phong t c, t p quán, n p s ng t t đ p c a ng i Vi t chúng ta có đ c con cháu lĩnh h i và ng đ ng đ y đ trong đ i s ng c a chúng trên x ng i trong mai h u !? Văn h c ngh thu t hôm nay chúng ta sáng t o có đ c con cháu đ c, s đ ng đ n và b o t n không ? Có m t đi u mà Vinh luôn luôn u t l n lo s là r t có th mình đã và đang m t đ n con cháu c a mình m t cách t nhiên mà mình không h hay bi t !!! N u chúng ta quan tâm nhi u trong vi c m u sinh ho c xao lãng trau đ i d y đ và nói ti ng Vi t cho con cháu thì vi c m t đ n con cháu c a chúng ta là m t t t nhiên

ph i x y ra. M c d u ngày hôm nay chúng ta r t hnh di n và t hào con cháu chúng ta đã và đang thành công trong nhi u lĩnh v c trên x ng i, khi n cho ng i b n x và các s c dân khác ph i n ph c. Tuy nhiên, ph i th c tình mà nói c u Henry Phan, cô Helen Tr n có nói, đ c, vi t, nghe và hi u hoàn h o ti ng Vi t không ? Có còn là ng i Vi t Nam m t trăm ph n trăm không !??.

Vinh nói v i v :

- Em thích h i anh nh ng gì không ph i s tr ng c a anh. Anh là dân nhà binh nh em đã bi t đó thì đâu có rành v s ph m gi ng d y đâu. Tuy nhiên cũng đ tr l i theo ý anh thì đ i v i vi c em kèm cho con cháu h c đ c, vi t, nói, nghe và hi u rành r ti ng Vi t theo ba môn mà em đang ng d ng là cũng h p tình h p lý. Trong cách gi ng d y c a em ngoài vi c thông th o ti ng m đ c còn giúp cho chúng hi u bi t thêm nhi u v b n ph n và trách nhi m ng i con trong gia đình, h c đ ng, và ng i công dân trong xã h i. Đ ng th i hi u bi t căn b n v ngu n g c và l ch s hào hùng dân t c Vi t Nam, thông su t đ a hình đ a v t đ t n c quê h ng, chính là kh i đ ng, phát sinh lòng yêu n c. Đi u c t y u em ph i nghiêm c m tri t đ chúng nó không đ c nói ti ng Anh t i nhà cũng nh khi ti p xúc v i ng i Vi t Nam, luôn luôn ph i nói ti ng Vi t và không đ c nói pha tr n v a Anh v a Vi t. Em đ t s thành công trong cách d y kèm này thì chúng ta s không m t n và b quên con cháu mình. Đ c v y thì ngôn ng và văn hóa Vi t Nam có th c n t i trong đ i s ng c a các th h k ti p trên đ t n c ng i. Vì giáo đ c là n n t ng đ phát huy văn hóa đ y em. Em có đ ng ý v i anh không ? N u em đ ng ý thì ph i th ng cho anh ch ? Bao nhiêu là ý ki n đóng góp cho em.

Nh Hà nhìn Vinh c i th t t i trong ánh m t yêu th ng tr u m n và cái tính thích v i v i c a ch ng :

- Anh th t là l m chuy n l m đó anh Vinh. Đ c đ p là c v i v i, đòi n đòi kia. Ghét anh ghê ! Nè, anh nghe em b o, anh đi thay qu n áo và ch em m t chút nhé.

- Đ làm gì h em ?

- Em b o thì anh ph i làm theo em. Anh không có quy n th c m c.

Tác Giả: Nguy&#n Th&# Ho&#ng (K3/72HVCSQG)
Chúa Nhật, 18 Tháng 9 Năm 2011 05:16

111

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

1